

ใบความรู้ เรื่อง การตีความและประเมินคุณค่า
หน่วยที่ ๑ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่องการอ่านตีความและประเมินคุณค่า
รายวิชาภาษาไทย รหัส ท๒๓๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

การอ่านเป็นการสื่อสารที่มีคุณค่าเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเป็นนักปราชญ์ เพราะหนังสือคือสื่อการเรียนรู้ ความรู้สึกรีกคิดที่ช่วยแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านรู้สึกเพลิดเพลินเพื่อให้สามารถตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน แนวทางการอ่านตีความและการประเมินคุณค่า มีดังนี้

๑. การอ่านงานเขียนควรอ่านข้อความทั้งหมดก่อน เพื่อทำความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่องที่อ่าน
๒. ไตร่ตรองและพิจารณาว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านเกิดปฏิกิริยาในเรื่องใดบ้าง และผู้เขียนต้องการแสดงข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือแสดงอารมณ์ ความรู้สึกใดที่เด่นที่สุด
๓. สรุปรวบยอดใจความสำคัญของสารว่าคืออะไร จากนั้นเข้าสู่การตีความโดยเริ่มจากการตีความโดยเริ่มจากการตีความ คำศัพท์ ส่วนวน ประโยคจากเรื่องที่อ่านว่ามีความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัยอะไรบ้าง และตีความแนวคิดหลักที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ
๔. เมื่อตีความเรื่องที่อ่านได้แล้วจากนั้นเข้าสู่การประเมินคุณค่างานเขียนด้วยการอธิบายลักษณะดี ลักษณะที่บกพร่องของงานเขียนในแง่มุมต่าง ๆ อาทิ ด้านเนื้อเรื่อง ด้านความคิดเห็น ด้านทำนองแต่ง การประเมินคุณค่างานเขียนเป็นการนำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์ และตัดสินงานเขียนที่อ่านนั้นมีประโยชน์หรือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมหรือไม่